

## A DE SEPVLCHRIS, PYRAMIDI

busq; Aegypti, quæ inter septem miracula annumerantur,

et eorum conditoribus. Cap. II.

**E**O rege defuncto, Aegyptij regno sibi vindicato, regem ex suis creauerunt, Miridem nomine; quem nonnulli Maronem cognominant, virum minime bellis aptum. Is sepulchrum sibi construxit, quod Labyrinthus appellatur: rem mirandam profecto, non tantum operis magnitudine, quantum arte ad imitandum difficili. Nam ingredientibus haud facile regressus datur, nisi duce itineris experto. Ferunt quidam Dædalum ad Aegyptum penetratē, admiratum huius operis, similem in Creta regnanti Minoi construxisse: in quo fabulantur extitisse Minotaurum. Sed Cretensis Labyrinthus defecit, siue opera hominū, siue tempore corruptus: Aegyptius uero usq; ad nostra tempora integer manet. Defuncto rege post quintū genus, cum Aegyptus rege careret, ex dignioribus quidam in regem assumptus est, quē Aegyptij Cete, Græci Protheū appellant, qui Illiæ belli tempore extitit. Hunc artū peritum fuisse tradunt, & in varias se formas uertere solitū: ut nunc animal, quandoq; arbor aut ignis, aut quid aliud uideretur. Quæ eadem & sacerdotēs de illo scribunt. Harum rerum cognitiōē ex continuo astrologorū ac sacerdotū usu rex est assecutus. Consuetudo autē regibus tradita, Græcis anīsam huiusmodi transmutationes fingendi præbuit. Nam Aegyptijs mos erat regibus, aut leonis, aut tauri, aut draconis priorē partē in capite ferre, in signia principatus. Quandoq; uero arborē, aliquando ignem, quandoq; redolentiā supra caput unguenta, hæc tum ad decorē spectabant, atq; ornatiū: tum stuporem ac superstitionē quandā aspicientibus iniiciebāt. Mortuo Protheo filius successit, per omnē uitam uectigalibus, & ad cumulandū undiq; thesaurū intentus: uir pusillī animi, atq; auarus: ut qui neq; deorū muneribus, neq; ulli beneficentiæ uacaret: ita ut non rex, sed ut dispensator bonus, pro uirtutis gloria plus auri argentiq; q̄ præteriti reges omnes (quadrīngenta talentorū milia ea fuisse tradunt) reliquerit. Post huius obitū septem fuere reges, intantum ocio dediti ac uoluptati, ut sacri libri nulla eorum gēsta contineant historia digna, præter unius Nilei, à quo fluuius sortitus est nomen, cum antea Aegyptus uocaretur. Hic cum plures fossas, easq; opportunis fecisset locis, & Nilum utilem admōdū incolis reddidit, & nominis causam præbuit. Octauus deinceps rex Chemis Memphi annos regnauit quinquaginta: ædificauitq; trium pyramidum maximā, inter septem præclarissima opera annumeratā. Hæc uersus Libyam spectant, longē à Memphi stadijs centū uiginti, à Nilo autē quinq; & quadrāginta: quæ & artificio & operis magnitudine mirabilem stuporem præberēt aspicientibus. Earum maxīma quatuor est laterum, quorum quodlibet ab inferiori parte iugera septem continet. Altitudo amplius q̄ sex iugera tollit: latus quodlibet, deducta paulatim usq; ad uerticē altitudine, continet cubitos sexagintaquinq;. Ex lapide duro, difficilīq; ad tractandū, sed æternū mansuro structura omnis constat. Nam fermē mille annis, ut aiunt quidam, ut alij tradunt, amplius tribus milibus quadrīngentis ad nos usq; ea moles integra permanfit. Ferunt eos lapides ex Arabia longo admodum itinere aduectos. Aggeribus autē fabricata est, nondū eo tempore inuentis machinis: opus certē mirabile, præsertim in terra undiq; arenosa, ubi nulla neq; aggeris, neq; caeli lapidis sint uestigia: ut non ab hominibus, sed à dijs tanta moles structa uideatur. Conantur Aegyptij mira quadam de his fabulari, ex sale & nitro aggeres eos factos, posseaq; Nili incremento liquefactos absq; hominū labore penitus defecisse. Verū id procul à uero abest. Nam & multitudīne hominū agger constructus, & multitudīne deletus est. Trecenta enim et sexaginta hominum milia, ut aiunt, ad id opus deputata sunt: quod uiginti fermē annis absoluerunt.